

Sygn. akt IV CNP 154/07

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie ze skargi powódki

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w O.

z dnia 26 kwietnia 2007 r., w sprawie z powództwa U. G.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej budynku przy ul. W. nr 1 w G.

o uchylenie uchwały,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 listopada 2007 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Powódka U. G. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 29 stycznia 2007 r., w której domaga się stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 26 kwietnia 2007 r. oraz wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 29 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem, zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., powinna zawierać między innymi „wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe” (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). Oznacza to, że skarżącego obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie – w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia – jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. Skarżący powinien zatem wykazać, powołując odpowiednie przepisy, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje środek prawny, przy pomocy którego mogłoby nastąpić wzruszenie zaskarżonego orzeczenia. Tego skarżąca nie wykazała. Ponadto nie wskazała także przepisu, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. Skarga nie spełnia zatem także wymagania przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., w skardze o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem, skarżący powinien również uprawdopodobnić wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy. Obowiązek uprawdopodobnienia szkody wyrządzonej zaskarżonym orzeczeniem zostaje spełniony, jeśli skarżący powoła w skardze nie tylko wszystkie znane mu fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym orzeczeniem a doznanymi wskutek jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, ale ponadto powoła dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym.

Oprócz podniesionych braków skarga powódki U. G. dotknięta jest przede wszystkim zasadniczą wadą, która uniemożliwia jej przyjęcie. W skardze tej zamiast wniosku o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem, autorka skargi

wniosła „o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego oraz wyroku Sądu Rejonowego. Taki wniosek w ogóle nie jest dopuszczalny w świetle art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd Najwyższy, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., odrzucił skargę.